

[Finansministeren]

I bemærkningerne til dette lovforslag og i forbindelse med behandlingen af tidligere lovforslag om bemyndigelse til at optage indenlandske statslån er der redegjort for de uønskede virkninger af en kraftig likviditetsstigning og dermed for behovet for opsynning af den overskydende likviditet. Hovedsynspunktet er, at hvis likviditeten bliver for stor, kan det medføre et rentefald, som kan vanskeliggøre dækningen af betalingsbalancunderskuddet, idet virksomhederne vil foretrække at finansiere udenlandske varekøb ved hjælp af indenlandske kreditter.

Den samlede bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån, som for finansåret 1977-78 inkl. restbemyndigelsen pr. 1. april 1977 var på 21,2 mia kr., var fastsat således, at der var mulighed for gennem salg af statsobligationer og statsgældspapirer at opsuge den likviditet, der stammede fra underskuddet på statsbudgettet.

På grund af de stramme likviditetsforhold, som i visse perioder forstærkedes af virksomhedernes binding af likviditet til terminssikring, har det ikke været nødvendigt at udnytte bemyndigelsen fuldt ud for at holde udviklingen i pengemængden under kontrol. Den samlede pengemængde er således kun steget 7,2 pct. fra ultimo februar 1977 til ultimo februar 1978. Der er solgt statspapirer for brutto 16,4 mia kr. Nettosalget var 13,1 mia, idet der indløstes statsgældsbeviser for 3,3 mia.

Uanset at bemyndigelsen i finansåret 1977-78 ikke blev udnyttet fuldt ud, må der lægges afgørende vægt på, at regeringen får mulighed for fuldt ud at neutralisere likviditetsvirkningen af underskuddet på den finanslov, som folketetinget vedtog i marts måned.

Dette kan opnås ved den foreslåede ny bemyndigelse på i alt 14 mia kr. fordelt med 10 mia kr. til udstedelse af obligationer og 4 mia kr. til udstedelse af statsgældsbeviser.

Som det har været tilfældet i indeværende finansår, vil salget ske i den takt, som man efter forhandling med Danmarks Nationalbank skønner det hensigtsmæssigt under hensyn til likviditetsudviklingen og rentestrukturen.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Morarenter m. v.).

(Lovforslag nr. L 132. Fremsat 16/12 77. Første behandling 17/1 78. Betænkning 19/4 78. Anden behandling 25/4 78.)

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Der er blevet rettet kritik imod, at det foreliggende lovforslag medfører nogle overordentlig høje renteprocenter for de restskatter, der her er tale om, og det er naturligvis uimodsigeligt, at en høj rente, som ikke kan fradrages i indkomsten i lighed med andre renteudgifter, bliver af meget stor vægt. Hvis man tænker sig en skatteyder, som har en skatteprocent på f. eks. 65, vil f. eks. den højeste rente, der bliver tale om efter det foreliggende lovforslag, være en effektiv brutto-rente på 44,57 pct.

Det kan naturligvis give anledning til betæneligheder, at man får så høj en rente, men man må samtidig erindre sig, at der her ikke er tale om en almindelig kredit, der ydes af forskellige skatteydere, der er kommet i resistance. Der er jo ikke tale om den lille mand, der har et restskatteproblem; der er tale om netop de former for gæld, som opstår ved for lidt indbetalt B-skat, restskat, selskabsskat og enkelte andre direkte skatter og afgifter.

På den baggrund må jeg på socialdemokratiets vegne fastholde, at vi gennemfører det foreliggende lovforslag under hensyntagen til, at det ikke er vort ønske, at erhvervsvirksomheder skal benytte skattevæsenet som bank, skal benytte sig af denne mulighed for at tilbageholde midler til virksomhedens drift, som rettelig er lønmodtagermidler eller midler, som er indkommet over påligning på varerne, og som altså er det offentliges penge på det tidspunkt, da de er forfaldne.

Anders Andersen (V):